

РЕШЕНИЕ

№ 3534

гр. София, 08.11.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 08.10.2010 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Красимира Милачкова

ЧЛЕНОВЕ: Любка Стоянова

Весела Андонова

при участието на секретаря Албена Рибарска и при участието на прокурора Христова, като разгледа дело номер **6782** по описа за **2010** година докладвано от съдия Красимира Милачкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

С решение от 21.05.2010г. по НАХД № 13895/2009 г. на Софийски районен съд (СРС), НО, 5 състав е потвърдено наказателно постановление (НП) № 62/10.11.2009 год., издадено от председателя на Съвета за електронни медии (С.). С НП на „Б. К. ТВ” О. е наложена имуществена санкция в размер на 4000 лв., за нарушение на чл.17, ал.2 във вр. с. ал.3 от Закона за радиото и телевизията (ЗРТ).

Срещу така постановеното решение е постъпила в срок касационна жалба от процесуален представител на санкционираното дружество, с която се иска неговата отмяна като неправилно. Ответникът по касационната жалба и представителят на С градска прокуратура изразяват становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд С. град, Седми касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и събраните по делото доказателства, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди както наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е допустима, предвид обстоятелствата, че е подадена от

активно легитимирано лице в законоустановения 14-дневен срок от съобщаването на обжалваното съдебно решение. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, Седми касационен състав на Административен съд С. – град намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази и, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му. Последният е постановил обжалваното решение след обективен анализ на събраните доказателства, като е изпълнил задължението си, разглеждайки делото по същество, в хода на съдебното производство да установи с допустимите от закона доказателства дали е извършено нарушение и обстоятелствата, при което е извършено. Мотивиран така, настоящият състав намира атакуваното в настоящото производство решение на СРС за законосъобразно, в това число правилно и обосновано. При напълно изяснена фактическа обстановка районният съд от правна страна е изложил подробни мотиви, включително по заявените от жалбоподателя доводи за незаконосъобразност на НП, които мотиви настоящият състав споделя изцяло. Във връзка с доводите, изложени в касационната жалба и представените писмени бележки, е необходимо да се отбележи и следното. От представените два диска не се установяват обстоятелства, различни от установените в производството пред районния съд. Независимо от преди съществуващата към 2000г. практика на С., след публикуване на становището на Съвета по чл.17, ал.2 ЗРТ от 20.11.2003г. (приложено в разпечатка по делото), субектите, чиято дейност е подконтролна на С., е следвало да съобразят същата дейност с това становище. Във всички случаи е необходимо да се има предвид, че ако едно предаване е неподходящо за лица под 18г., както е маркирано процесното, то едва ли може да се приеме като подходящо за излъчване в периода от 6,00ч. до 23,00ч.; при това, не само рекламата на т. нар. „еротичен телефон” е от такъв характер. Видно от описанието на рекламния блок в случая, той съдържа и реклама, насърчаваща суеверието, което също едва ли е подходящо за възпитанието на непълнолетните. За пълнота на изложението следва да се посочи и, че за две от цитираните в процесното НП три други НП, влезли в сила, с които на дружеството са наложени санкции, не са представени и приети доказателства по делото. Независимо от това, повторността на нарушението по смисъла на т.33 от Допълнителните разпоредби на ЗРТ, се установява от представеното решение по КНАХД № 6907/2008г. на IX касационен състав на Административен съд С. град.

По-специално относно цитираното становище е необходимо да се има предвид, че то е израз на законното задължение на С. да следи и гарантира обществения интерес, какъвто безспорно е защитата на децата като уязвима медийна аудитория. Тази законова компетентност на регулаторния орган е в съответствие с правото на Европейския съюз и с международните договори, по които Б. е страна. Действащата към датата на издаване на оспорваното

решение - 17.11.2009 г., директива на Съвета от 03.10.1989 г. относно координирането на някои разпоредби, формулирани в действащи закони, подзаконови и административни актове на държавите-членки, отнасящи се до упражняването на телевизионна дейност (89/552/ЕО), изменена и допълнена с Директива 97/36/ЕО от 30.06.1997 г. на Европейския парламент и на Съвета и Директива 2007/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11.12.2007 г., предвижда в чл. 22, § 1 държавите-членки да вземат подходящи мерки, за да гарантират, че предаванията на телевизионните оператори под тяхна юрисдикция не включват програми, които биха могли сериозно да увредят физическото, умственото или моралното развитие на непълнолетните. В § 2 на същата норма е предвидено, че мерките по § 1 се разпростират и върху други програми, които биха могли да увредят децата, освен ако е гарантирано, чрез избор на времето на предаването или чрез друга техническа мярка, че непълнолетните, които попадат в обсега на излъчването, обикновено няма да чуят или да видят такива предавания и същите са маркирани. Именно това е направил българският законодател - създал е гаранции, чрез правомощието на С. по чл. 33, т. 2 от Закона за радиото и телевизията, че времето на излъчване на тези програми ще бъде такова, че в значителна степен да бъде избягната възможността те да бъдат видени и чути от детската аудитория. Идентична е разпоредбата и на Директива 2010/13/ЕС на Европейския парламент и на Съвета за координиране на някои разпоредби, установени в закони, подзаконови и административни актове на държавите-членки, отнасящи се до предоставянето на аудиовизуални медийни услуги, отменяща, считано от 06.05.2010 г., Директива 89/552/ЕО, но не отменяща сроковете за транспониране на тази и на изменящите я директиви. Следователно целта и на европейския законодател е да балансира мерките за защита на децата с основното право на свобода на изразяване, визирано в Хартата на основните права на Европейския съюз. Този баланс не би могъл да бъде осигурен, ако държавата, в лицето на регулаторния орган, няма инструментариум, чрез който да въздейства тогава, когато саморегулацията и корегулацията не осигуряват законовата цел – така, в мотивите на решение № 10053/20.07.2010г. на Върховния административен съд, VII отделение.

Предвид изложеното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 21.05.2010г. по НАХД № 13895/2009 г. на С районен съд, НО, 5 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: .....

ЧЛЕНОВЕ: 1. ....

2. ....